

ΕΙΣΗΓΗΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ

Ἐπί τοῦ Σχεδίου Νόμου «περὶ Κτηματολογικοῦ Χάρτου, Κτηματολογικοῦ Πίνακος, Ὁριοθεσίας τῶν Δασικῶν ἐκτάσεων καὶ Προστασίας τῶν Δημοσίων Δασικῶν Ἐκτάσεων».

Πρὸς τὴν Βουλὴν τῶν Ἑλλήνων

1. Διὰ τὴν ἀπόδειξιν ἀλλὰ καὶ προστασίαν τῶν ἰδιοκτησιακῶν ἐπὶ ἀκινήτων δικαίων, δύο ὑφίστανται συστήματα: α) Τὸ καὶ παρ' ἡμῖν ἰσχύον, Γαλλικῆς καταγωγῆς, κατὰ τὸ ὅποιον τηροῦνται βιβλία εἰς ἃ καταχωρεῖται κατ' ἀλφαβητικὴν τάξιν τὸ ὄνομα τοῦ φερομένου ὡς κυρίου καὶ β) τὸ Γερμανικῆς καταγωγῆς ὅμοιον, γνωστὸν ὡς σύστημα Κτηματολογικῶν βιβλίων, κύριον χαρακτηριστικὸν τοῦ ὁποίου εἶναι ἢ εἰς τὰ ἀρμόδια βιβλία καταχωρίσις πλήρους περιγραφῆς ἐκάστου ἀκινήτου μετὰ λεπτομερειῶν πληροφοριῶν περὶ πάντων τῶν ἐπ' αὐτοῦ ἐμπραγμάτων δικαίων.

Γνωστὰ τυγχάνουσι τὰ μειονεκτήματα τοῦ Γαλλικοῦ συστήματος εἶναι δὲ ταῦτα: α) Τὸ πολυάριθμον καὶ δύσχρηστον τῶν τηρουμένων βιβλίων, β) ἡ δυσχέρεια ἐξακριβώσεως τῆς ταυτότητος τοῦ κτήματος, γ) τὸ γεγονός ὅτι ἡ μεταγραφὴ καὶ μὴν, δὲν συνεπάγεται κτήσιν δικαιοῦματος, ἀπαιτουμένης πρὸς τοῦτο, τῆς ὑπάρξεως κυριότητος παρὰ τῷ δικαιοπαρόχῳ. Διὰ τὸν ἔλεγχον ὅμως ταύτης, οὐδὲν διαλαμβάνουσι τὰ σχετικὰ βιβλία καὶ ἀναγκαῖος ὁ ἔλεγχος σειρᾶς ὅλης τίτλων, ὅστις οὐχὶ σπανίως, ἀπαιτεῖ ἐξειδικευμένον δικηγόρον καὶ δ) τὸ γεγονός ὅτι αἱ ἀνωτέρω ἀκριβῶς ἀτέλεια, ἐν συνδυασμῷ συχνότατα μετὰ τὴν συνωνυμίαν, δίδει λαβὴν εἰς ἀπάτας καὶ ἀπειροὶ αἱ μέθοδοι τὰς ὁποίας κατὰ καιροὺς ἐμνηνεύθησαν οἱ περὶ τὴν καταπάτησιν καὶ τὴν δημιουργίαν ψευδῶν τίτλων ἀσχολούμενοι, οἷτινες καὶ ἐπέτυχον οὐχὶ σπανίως, νὰ ἐξαπατήσωσι καὶ ὀλοκλήρους ομάδας, ἐπὶ ζημίᾳ τῆς περὶ τὰς συναλλαγὰς καλῆς πίστεως.

Ἐξ ἄλλου, ὁμοφώνως ἐν τῇ ἐπιστήμῃ ὁμολογεῖται, ὅτι τὸ Γερμανικὸν σύστημα, στερούμενον πάντων τῶν ἀνωτέρω μειονεκτημάτων, παγιώνει καὶ ἐξασφαλίζει τὴν ἀκίνητον ἰδιοκτησίαν ὡς ἀποκλείον τὰς ἀμφισβητήσεις καὶ ἐμποδίζον τὰς καταπάτησεις.

Τὸ ἐν λόγῳ σύστημα, ἰσχύσαν κατ' ἀρχὰς ἐν Γερμανίᾳ καὶ ἐν συνεχείᾳ εἰς τὰς χώρας τῆς παλαιᾶς Αὐστρουγγρικῆς Μοναρχίας, ἐπεξετάθη ταχύτατα εἰς Ἑλβετίαν καὶ ἐν συνεχείᾳ εἰς Αὐστράλιαν, Δανίαν καὶ Ἀγγλίαν. Σύντονοι δὲ προσπάθειαι καταβάλλονται ὅπως εἰσαχθῇ καὶ εἰς Γαλλίαν. Ἐάν δὲ τοῦτο παρὰ τὴν πανθομολογούμενην τελειότητά του, δὲν ἐπεκράτησεν εἰσέτι εἰς ὅλον τὸν κόσμον, τοῦτο ὀφείλεται ἀποκλειστικῶς εἰς τὰς δυσχερείας τῆς ἀντιμετωπίσεως τῶν τεχνικῶν καὶ οικονομικῶν ζητημάτων, τὰ ὁποῖα δημιουργεῖ τὸ Ἀστικὸν Κτηματολόγιον.

Παρ' ἡμῖν πλεῖστοι ὅσοι ἐγένοντο προσπάθειαι ἀντικαταστάσεως τοῦ ἰσχύοντος συστήματος διὰ τοῦ κτηματολογίου. Ἡ πρώτη ἀνάγεται εἰς τὸ ἔτος 1836, ὅτε ἐκδίδεται τὸ ἀπὸ 2.12.1836 Δ/γμα περὶ κτηματολογίου, τὸ ὁποῖον ὅμως οὐδέποτε κατηρτίσθη. Τὸ 1889 ἐπὶ Κυβ. Χαρ. Τρικούπη, λαμβάνει Χάρτριν ἢ πρώτην σοβαρὰν προσπάθειαν, διὰ τῆς ἰδρύσεως τῆς Χαρτογραφικῆς ὑπηρεσίας Στρατοῦ, ἣτις ἐντὸς ἐλαχίστου χρόνου ἐπέτυχεν νὰ θέσῃ τὰς βάσεις χαρτογραφίσεως ὀλοκλήρου τῆς χώρας. Ἐκτοτε καὶ κατὰ καιροὺς (σημειώνομε τοὺς κυριωτέρους σταθμοὺς 1858, 1898, 1911, 1917, 1918, 1920, 1926) λαμβάνουσι χώραν διαδοχικαὶ προσπάθειαι αἰτινες ὅμως μερικῶς μόνον ἐπιτυγχάνουν (Ἀγροτικὸν Κτηματολόγιον) διότι προσκρούουσιν εἰς τὰ αὐτὰ πάντοτε ἐμπόδια, τὸ τεράστιον τοῦ τεχνικοῦ μέρους καὶ τὸ μέγεθος τῶν δαπανῶν ἐν συνδυασμῷ μετὰ τὰς ἀντιδράσεις τῶν καταπατητῶν (ἴδ. σχετικῶς σελ. τῆς ἀπὸ 8.3.1940 Εἰσηγήσεως τοῦ Καθηγητοῦ Ἄνδρ. Γαζῆ «περὶ τῆς παρ' ἡμῖν εἰσαγωγῆς τῶν κτηματολογικῶν βιβλίων»).

Ἐάν ὅμως ὑφίστανται — καὶ πράγματι ὑφίστανται — αἱ δυσχέρειαὶ αὗται διὰ τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ γενικοῦ καὶ ἰδιαίτατα τοῦ ἀστικοῦ κτηματολογίου, οὐδόλως ἐκ τούτου ἐπιτεταται ὅτι τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ διὰ τὸ Δασικὸν τοιοῦτον. Ἀντιθέτως τὸ Δασικὸν Κτηματολόγιον εἶναι οὐ μόνον π ρ α γ μ α τ ο -

π ο ι ῆ σ ι μ ο ν, ἀλλὰ καὶ ε ὕ χ ε ρ ἔ ς καὶ τοῦτο, διότι ἀφ' ἑνὸς μὲν τὰ δάση εἶναι μεγάλαι μονάδες, αἵτινες κατὰ τὸ σύνολόν των σχεδὸν ἔχουσιν ἤδη λεπτομερῶς χαρτογραφηθῆ καὶ δὴ κατ' ἐπανάληψιν, ἐξ' ἀφορμῆς ἀποτεματισμῶν, διεκδικήσεων, καταρτίσεως διαχειριστικῶν μελετῶν κ.λ.π., ἀρ' ἑτέρου δέ, διότι κατόπιν τῶν τελευταίων τεχνολογικῶν προόδων διὰ τῆς μεθόδου τῶν χαρτογραφίσεων δι' ἀεροφωτογραφιῶν κ.λ.π., ὁ μὲν διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς χαρτογραφίσεως ὡς ἐν γένει ἐπαλήθευσε χρόνος ἔχει περιορισθῆ εἰς τὸ ἐλάχιστον ἢ δὲ πρὸς τοῦτο ἀπαιτουμένη δαπάνη, δὲν ἀποτελεῖ πλέον παρὰ πολλοστιμίῳ ἐκείνης ἥτις ἄλλοτε ἀπαιτεῖτο. Ὡστε κυρίως εἰπεῖν τὸ ἔργον τῆς δημιουργίας κτηματολογίου τῶν δασῶν περιορίζεται πλέον εἰς καταγραφήν τῶν ἐντὸς ἐκάστου δάσους ὑφισταμένων «ἀλλοίων μορφῶν χρησιμοποίησεως τῆς γῆς» καὶ τὴν ἐξαρτίβωσιν ἐκείνων ἐξ αὐτῶν αἵτινες κατελήφθησαν αὐθαιρέτως.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω, εὐγλώττως ἀνακίπτουσι εἰ λόγοι διὰ τοὺς ὁποίους ἐκρίθη οὐ μόνον σκόπιμος ἀλλὰ καὶ ἀναγκαῖος ὁ διαχωρισμὸς τοῦ Δασικοῦ Κτηματολογίου ἀπὸ τὸ γενικὸν καὶ δὴ τὸ ἀστικὸν τοιοῦτον, τοῦλάχιστον μέχρις οὗ ἐπιστῆ ὁ χρόνος εἰσαγωγῆς τοῦ Γενικοῦ Κτηματολογίου, εἰς τὸ ὅποιον βεβαίως ἐν καιρῷ θὰ ἐνταχθῇ καὶ τὸ Δασικόν.

Ἐξ ἄλλου, κατὰ τοὺς τελευταίους ἰδίᾳ καιροὺς, ἐν Ἀττικῇ ἰδίᾳ ὅπου ἡ ἀξία τῆς γῆς ἔχει ὑπερμέτρως ἀυξήσῃ, ἀλλὰ καὶ εἰς τινὰς παραθαλασσίας καὶ ἐν γένει τουριστικὰς περιοχὰς, παρουσιάσθη ἕξαρσις τοῦ φαινομένου τῆς καταπάτησεως ἐκτάσεων τοῦ Δημοσίου μέχρι σημείου ἀνησυχητικοῦ. Ἐνεφανίσθησαν ἀκόμη καὶ Ἐπιχειρήσεις ὀργανωμέναι ὑπὸ μορφῆν Α.Ε. ἢ Ε.Π.Ε., αἵτινες τελοῦσαι ὑπὸ τὴν Δ/σιν ἐπικινδύνων ἐγκληματιῶν, διαθέτουσι οὐ μόνον ψευδομάρτυρας, ἀλλὰ καὶ εἰδικευμένους ἐπιστήμονας (δικηγόρους, μηχανικούς, τοπογράφους, δασονόμους κ.λ.π.), ἐπιδιδόμεναι εἰς τὴν καταπάτησιν ξένων ἰδιοκτησιῶν, κατὰ κανόνα τοῦ Δημοσίου ἢ Ν.Π.Δ.Δ.

Ποῖον τὸ μέγεθος τῶν καταπατηθειῶν ἐκτάσεων, δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἐκτιμηθῇ. Ὑπολογίζεται πάντως ὅτι 200 ἑκατ. 300.000 στρεμμ. παραθαλασσίαν ἐκτάσεων ἢ ἐπιλέκτων ὄρειων, εὐρηναὶ ἤδη εἰς χεῖρας τῶν καταπατητῶν ἐν Ἀττικῇ ἀλλὰ καὶ εἰς ἐπιλέκτους ἐκτὸς Ἀττικῆς περιοχὰς.

Αἱ δὲ κατ' ἔτος καταλαμβανόμεναι ἐκτάσεις, ὑπολογίζονται μετὰ μίαν χαρακτηριστικὴν τῆς κρατοῦσης καταστάσεως ἀοριστίαν εἰς 10 ἕως 20.000 στρεμμ. ἐτησίως.

Τέλος, ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀξίαν αὐτῶν συμφώνως μετὰ τὰς ἐκτιμήσεις τῶν ἀρμοδίων Δασικῶν ἀλλὰ καὶ Διοικητικῶν (ἀναφορᾷ Νεμαρχῶν) ἀρχῶν ὑπολογίζεται ὅτι αὕτη κυμαίνεται ἀπὸ 100.000 μέχρι 2.000.000 δραχ. κατὰ στρέμμα — πρόκειται δηλ. περὶ ἀντικειμένου ὕψους 20 μέχρι 600 δισεκατομμυρίων.

Ἐκ τῶν ἀριθμῶν τούτων καὶ μόνον εὐκόλως δύναται πᾶς τις νὰ συναγάγῃ συμπεράσματα περὶ τῆς δυνάμεως, ἣτις εὐρηται εἰς χεῖρας τῶν καταπατητῶν ἀλλὰ καὶ περὶ τοῦ βάθους τῆς ἀνωτέρω μνησθείσης παρατηρήσεως τοῦ καθηγητοῦ Α. Γαζῆ ὅστις ἀναφέρει ὡς αἰτίαν ματαιώσεως τοῦ Κτηματολογίου τὴν ἀντίδρασιν τῶν οἰκοπεδοφάγων καὶ ἀκόμη νὰ ἐξηγήσῃ τὰς ἐπιτυχίας τῶν.

Παραλλήλως ὅμως πρὸς τὴν οἰκονομικὴν ζημίαν δέον νὰ ἐκτιμηθῇ ἡ ἀνυπολόγιστος τοιαύτη ἐκ τῆς καταστροφῆς τοῦ περιβάλλοντος. Διότι οἱ καταπατηταὶ ἐν τῇ ἐπιθυμίᾳ των νὰ ἐμφανίσωσι μακροχρόνιον κατοχὴν, προβαίνουσι συστηματικῶς εἰς τὴν διενέργειαν πράξεων μεταβολῆς τοῦ τοπίου. Πεποιθῆσι δὲ τῶν ὑπηρεσιῶν εἶναι, ὅτι εἰς τὴν προσπάθειάν των ταύτην, ὀφείλεται ἰκανὸν ποσοστὸν ἐμπρησμῶν μὴ δυναμένων ἄλλως νὰ ἐξηγηθῶσι. Καὶ βεβαίως, δὲν εἶναι συμπρωματικὸν τὸ γεγονός ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐμπρησμῶν εἶναι εὐθέως ἀνάλογος μετὰ τὴν ἀξίαν τῆς γῆς.

Ἐναντι τῆς τοιαύτης δράσεως τῶν Κοινωνικῶν τούτων ἐγκληματιῶν, τὸ Κράτος ἀλλὰ καὶ τὰ Ν.Π.Δ.Δ. ἐμφανίζονται ἀνίσχυρα νὰ ἀμυνθῶσι, διότι ἐλάχιστοι τολμοῦν νὰ ἐμφανισθῶσι ὡς κατήγοροι τοῦ ὀργανωμένου ἐγκλήματος, τὴν στιγμήν μάλιστα καθ' ἣν θὰ ἠδύναντο ἐναντι «δικαίας ἀμοιβῆς» νὰ σταθῶσι παράπλευροι.

Ἐν ὄψει πάντων τῶν ἀνωτέρω, ἐκρίθη ὅτι μοναδικὸς τρόπος ἀντιμετωπίσεως τοῦ φαινομένου τούτου τὸ ὁποῖον διαρκῶς διογκούμενον τείνει νὰ μεταβληθῆ εἰς Ἑθνικὴν συμφορὰν, εἶναι ἡ ὅσον ἐνεστί τάχιστα κατάρτισις τοῦ Δασικοῦ Κτηματολογίου ἀποτέλεσμα τοῦ ὁποίου θέλει εἶναι ἀφ' ἐνὸς μὲν ἡ πλήρης διὰ τὸ μέλλον ἐξασφάλισις τῆς Ἑθνικῆς γῆς ἀποκλειομένης ἀντικειμενικῆς πλέον, πάσης μελλοντικῆς καταπατήσεως, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἡ ἀνάγκη τῶν καταπατηθειῶν ἐκτάσεων ἢ τοῦλάχιστον μέρους αὐτῶν.

Αὐτοὶ εἶναι οἱ στόχοι τοῦ παρόντος Σχεδίου Νόμου, οὗτινος αἱ διατάξεις ἔχουσιν εἰδικώτερον ὡς ἑξῆς :

1. Ὑπὸ τὸν ὄρον κτηματολόγιον δασικῶν ἐκτάσεων περιλαμβάνεται ἡ σύνταξις (καὶ τήρησις) κτηματικῶν χάρτου καὶ κτηματολογικῶν πίνακος τῶν δασικῶν ἐκτάσεων τῆς χώρας. Ἐν τῷ κτηματικῷ χάρτῃ ἀποτυπῶνται πᾶσα αὐτοτελῆς δασικὴ ἔκτασις μετὰ τῶν ἐντὸς αὐτῆς ὑφισταμένων ἐτέρων μορφῶν χρησιμοποίησεως τῆς γῆς (ἄρθρον 3 παρ. 1 τοῦ Νομοσχεδίου) ἐν τῷ κτηματολογικῷ πίνακι δὲ περιέχονται τὰ ὀνόματα τῶν ἐχόντων ἐμπράγματον δικαίωμα ἐπὶ τῆς κτηματογραφουμένης δασικῆς ἐκτάσεως καὶ τῶν ἐντὸς αὐτῆς ὑφισταμένων ἐτέρων μορφῶν χρησιμοποίησεως τῆς γῆς, ὡς καὶ τὸ εἶδος τοῦ δικαιώματος (ἄρθρα 3 παρ. 3 καὶ 16 τοῦ Νομοσχεδίου).

2. Τὸ ἔργον ὑπάγεται εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Δασῶν τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας (ἄρθρα 1, 3 παρ. 2, 5 κ.λ.π. τοῦ Νομοσχεδίου).

3. Τὸ ἔργον ἐκτελεῖται εἰς δύο φάσεις. Κατὰ τὴν πρώτην φάσιν γίνεται ὑπὸ συνεργειῶν, περὶ ὧν τὸ ἄρθρον 5 τοῦ Νομοσχεδίου, ἡ κτηματογράφησις καὶ ὀριοθεσία τῶν δασικῶν ἐκτάσεων καὶ συντάσσεται κτηματολογικὸς πίναξ, λαμβανομένης μερίμνης, ὥστε πάντες οἱ ἀξιοῦντες δικαίωμα ἐπὶ τῶν κτηματογραφουμένων ἐκτάσεων νὰ δύνανται, ἐγκαίρως εἰδοποιούμενοι, νὰ καταστήσουν τοῦτο γνωστὸν εἰς τὸ οἰκεῖον συνεργεῖον κτηματογράφησεως (ἄρθρα 7, 8, 10 καὶ 11 τοῦ Νομοσχεδίου).

Οὕτως ἀφ' ἐνὸς διασφαλίζεται καὶ ἡ κατὰ τὴν φάσιν ταύτην προστασία τῶν δικαιούχων, ἀφ' ἑτέρου δὲ διευκολύνεται ἡ κατὰ τὸ δυνατόν πληρεστέρα ὀρθότης τῶν ἀποτελεσμάτων τοῦ ἔργου τῆς πρώτης φάσεως. Ὁ κατὰ τὴν φάσιν ταύτην συντασσόμενος κτηματικὸς χάρτης καὶ κτηματολογικὸς πίναξ ὡς καὶ ἡ λαμβάνουσα χώρα ὀριοθεσία τῶν δασικῶν ἐκτάσεων εἶναι προσωρινῶς χαρακτηριστῆρος (ἄρθρον 9 τοῦ Νομοσχεδίου).

Ἡ δευτέρα φάσις ἀναφέρεται εἰς τὴν ὀριστικοποίησιν τῶν ἀποτελεσμάτων τοῦ ἔργου τῆς πρώτης φάσεως. Ὁ προσωρινὸς κτηματικὸς χάρτης μετὰ τοῦ οἰκείου κτηματολογικοῦ πίνακος δημοσιεύονται κατὰ περιοχάς, καλοῦνται δὲ οἱ ἐνδιαφερόμενοι νὰ ὑποβάλουν τὰς τυχόν ἀντιρρήσεις των κατὰ τοῦ περιεχομένου τούτων (ἄρθρα 12 καὶ 13 τοῦ Νομοσχεδίου). Ἐπὶ τῶν ἀντιρρήσεων ἀποφαίνεται Ἐπιτροπὴ, περὶ ἧς τὸ ἄρθρον 14 τοῦ Νομοσχεδίου, κατὰ διαδικασίαν ἀνάλογον πρὸς τὴν διαδικασίαν τὴν προβλεπομένην διὰ τὴν Ἐπιτροπὴν Ἀπαλλοτριώσεων τοῦ Ἀγροτικῶν Νόμου (ἄρθρον 15 τοῦ Νομοσχεδίου). Μετὰ τὴν ἐκδοσιν τῶν ἀποφάσεων τῆς Ἐπιτροπῆς διορθοῦνται συμφώνως πρὸς τὰς ἀποφάσεις ταύτας ὁ προσωρινὸς κτηματικὸς χάρτης, ὁ οἰκεῖος κτηματολογικὸς πίναξ καὶ ἡ γενομένη ὀριοθεσία, οὗτω δὲ διωρθωμένοι κηρύσσονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας ὀριστικοί (ἄρθρα 16, 17 καὶ 18 τοῦ Νομοσχεδίου).

4. Τὸ πέμπτον κεφάλαιον τοῦ Νομοσχεδίου (ἄρθρα 19 ἐπ.) ἀφορᾷ εἰς τὴν προστασίαν τῶν ἐν τῷ ὀριστικῷ χάρτῃ καὶ τῷ ὀριστικῷ κτηματολογικῷ πίνακι ἐμφαινομένων δασικῶν ἐκτάσεων, τῶν ἀνηκουσῶν εἰς τὸ Δημόσιον ἢ εἰς Νομικὰ Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου, ἀλλὰ καὶ τῆς μορφῆς τοῦ δάσου ἐστὼ καὶ ὅταν εἶναι ἰδιωτικόν.

Ἐὰν ἐν τῷ κηρυχθέντι ὡς ὀριστικῷ κτηματικῷ χάρτῃ καὶ κτηματολογικῷ πίνακι δασικὴ τις ἔκτασις φέρεται ὡς δημοσία, περιληψίς τῆς ἀποφάσεως τοῦ Ὑπ. Γεωργίας, τῆς κηρυκτοῦσης τὸν χάρτην καὶ τὸν πίνακα ὡς ὀριστικούς, καταχωρίζεται εἰς τὸ οἰκεῖον βιβλίον μεταγραφῶν, ἀπὸ τῆς καταχωρίσεως δὲ ταύτης τὸ Δημόσιον ἢ τὸ Ν.Π.Δ.Δ., ἐπ' ὀνόματι τοῦ

ὁποίου ἡ καταχώρισις λογίζεται καλόπιστος νομεὺς καὶ κάτοχος τῆς ἀντιστοίχου δασικῆς ἐκτάσεως (ἄρθρον 20 τοῦ Νομοσχεδίου). Οἱ κατέχοντες ἢ καταλαμβάνοντες τοιαύτην ἔκτασιν ἀποβάλλονται διὰ πρωτοκόλλου διοικητικῆς ἀποβολῆς (ἄρθρον 21 τοῦ Νομοσχεδίου). Κατὰ τὸν τρόπον αὐτὸν ἐπιτυγχάνεται, προδήλως, ἱκανοποιητικὴ προστασία τῶν δικαιωμάτων τοῦ Δημοσίου καὶ τῶν Ν.Π.Δ.Δ.. Οὐχ ἦττον ὅμως καὶ οἱ ἰδιῶται, οἱ ἀξιοῦντες ἐμπράγματον δικαίωμα ἐπὶ τῶν ἐν λόγῳ δασικῶν ἐκτάσεων δὲν μένουσιν ἀπροστάτευτοι. Οὗτοι δύνανται ἐντὸς προθεσμίας 5 ἐτῶν ἀπὸ τῆς ρηθείσης καταχωρίσεως νὰ ἀσκήσουν κατὰ τοῦ Δημοσίου ἢ Ν.Π.Δ.Δ. τακτικὴν ἀγωγὴν κατὰ τὰς ἰσχυρούσας διατάξεις. Οὕτως ἐπιτυγχάνεται, ὅπως ἐντὸς εὐλόγου χρονικοῦ διαστήματος ἐκκαθαρισθῶν πλήρως αἱ ἐπὶ τῶν δημοσίων δασικῶν ἐκτάσεων ἐμπράγματοι σχέσεις (ἄρθρον 22 τοῦ Νομοσχεδίου).

5. Τὸ ἕκτον Κεφάλαιον τοῦ Νομοσχεδίου (ἄρθρα 25 ἐπ.) περιέχει ποινικὰς διατάξεις ἀποσκοπούσας εἰς τὴν διευκόλυνσιν τῆς διεξαγωγῆς τοῦ ἔργου τῆς κτηματογράφησεως τῶν δασικῶν ἐκτάσεων καὶ εἰς τὴν ἀπὸ πλευρῆς ποινικοῦ δικαίου καλύτεραν προστασίαν τοῦ Δημοσίου, ἐναντι τῶν καταπατητῶν.

6. Αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ ὑπερβαλλομένου πρὸς ψήφισμα Νομοσχεδίου ρυθμισθῆσονται δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας (ἄρθρον ἀκροτελεύτιον τοῦ Νομοσχεδίου), ἐπιτυγχανομένης οὕτως εὐχερείας κινήσεων καὶ προσαρμογῆς εἰς τὰς συγκεκριμένας ἀνάγκας τοῦ ἔργου.

7. Εἶναι πρόδηλος ἡ σημασία τοῦ διὰ τοῦ Νομοσχεδίου τούτου προγραμματιζομένου ἔργου διὰ τὴν Ἑθνικὴν Οἰκονομίαν. Δεδικαιολογημένως ὅθεν προβλέπεται ἐν αὐτῷ ἀντιμετώπισις τῶν δαπανῶν ἐκ τῶν πιστώσεων τοῦ προγράμματος δημοσίων ἐπενδύσεων διὰ σχετικῶν πρὸς τοῦτο ἐπιχορηγήσεων.

Εἰς τοῦτο ἀποσκοπεῖ τὸ παρὸν Σχέδιον Νόμου ὅπερ ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ θέσωμεν ὑπ' ὄψιν Ὑμῶν πρὸς ψήφισιν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 20 Αὐγούστου 1975

Οἱ Ὑπουργοί

Προεδρίας Κυβερνήσεως
Γ. ΡΑΛΛΗΣ

Δικαιοσύνης
Κ. ΣΤΕΦΑΝΑΚΗΣ

Οἰκονομικῶν
Ε. ΔΕΒΛΕΤΟΓΛΟΥ

Γεωργίας
ΙΠ Π. ΙΟΥΡΙΑΝΟΓΛΟΥ

ΣΧΕΔΙΟΝ ΝΟΜΟΥ

Περὶ Κτηματικῶν χάρτου, Κτηματολογικοῦ πίνακος, Ὀριοθεσίας τῶν Δασικῶν ἐκτάσεων καὶ προστασίας τῶν Δημοσίων Δασικῶν Ἐκτάσεων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄.

Σύνταξις προσωρινοῦ Κτηματικῶν χάρτου καὶ Κτηματολογικοῦ πίνακος τῶν Δασικῶν ἐκτάσεων.

Ἄρθρον 1.

Ἡ κτηματογράφησις καὶ ὀριοθεσία τῶν δασικῶν ἐκτάσεων καὶ τήρησις τοῦ κτηματικῶν χάρτου καὶ τοῦ κτηματολογικοῦ πίνακος αὐτῶν ὑπάγεται εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Δασῶν τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας.

Ἄρθρον 2.

Δασικαὶ ἐκτάσεις ἐν τῇ ἐννοίᾳ τοῦ παρόντος εἶναι αἱ εἰς τὰς παραγράφους 1, 2 καὶ 3 τοῦ ἁρθρου 1 Ν.Δ. 86/1969 «Περὶ Δασικοῦ Κώδικος» ὀριζόμεναι ἐκτάσεις.

Ἄρθρον 3.

1. Ἐπὶ τοῦ κτηματικῶν χάρτου ἀποτυπῶνται πᾶσα αὐτοτελῆς δασικὴ ἔκτασις μετὰ τῶν ἐντὸς αὐτῆς τυχόν ὑφισταμένων ἐτέρας μορφῆς χρήσεως ἢ φύσεως ἐκτάσεις.

2. Ἡ σύνταξις τοῦ κτηματικῶν χάρτου γίνεται ἐπὶ τῇ ἐξ-